

[Glistrup]

Fru Lone Dybkjær forklarede, at der skam var en bunke indvendinger imod fremskridtspartiets forslag, men hun kunne kun selv finde en enkelt at trække frem. Det havde været rart, hvis hun kunne være kommet med nogle andre, for den, hun kom frem med, var i hvert fald aldeles uholdbar.

Det, fru Lone Dybkjær henviste til, var: ja men når man nu følger § 42-vejen, så kan statsministeren bare lade være med at bekendtgøre dette forslag og skubbe bekendtgørelsen ud på den ene eller den anden måde.

Dertil skal det for det første siges, at det bestemt ikke er nogen rar stilling, at et enkelt menneske, statsministeren, og slet ikke hvis det er ham, der har været det den største del af de sidste 7 år, og som har vist, at det er partitaktiske hensyn, der går forud for det saglige, skal kunne manipulere med afstemningsdatoen, alt efter hvad han tror bedst kan frede forholdene inden for socialdemokratiets rækker.

Dernæst er det jo ikke rigtigt, for lovforslaget bortfalder juridisk, når et folketingsår udløber eller der udskrives valg, og derfor kan det være en alt, alt for kort periode. Den periode, fremskridtspartiet med sit forslag af 7. november 1979 har søgt at afsætte til debatten, nemlig frem til 18. november 1980, kan vi ikke få, hvis man fulgte det, som fru Lone Dybkjær var inde på.

Hr. Alfred Hansen var inde på en hel del spørgsmål om, hvordan fremskridtspartiet ville forholde sig. Derom kan jeg kun sige, at hvis hr. Alfred Hansen vil have svar på det spørgsmål, så beder jeg ham eller andre om at tage ordet nu efter mig, for jeg kan ikke nå at besvare det med den taletid, jeg har tilbage her.

Jeg er nødt til lige at bruge de sidste sekunder til at fastslå, at når man har lagt op til fra folketingets side, at dette forslag skal i udvalget for forretningsordenen, så er det en usaglig afgørelse. Man har åbenbart kun læst overskriften og set, at det er en lov om noget folkeafstemning, og det hører til i udvalget for forretningsordenen. Som det er fremgået af denne debat, så er der tale om, at vi skal have helheden ind i den energipolitiske planlægning, og derfor hører dette forslag til i det energipolitiske udvalg. Overensstemmende med, hvad der står i bemærkningerne, foreslår fremskridtspartiet i hvert fald det sagligt

rigtige, nemlig at forslaget henvises til det energipolitiske udvalg.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Glistrup vil jeg bare sige, at jeg sagde jo udtrykkeligt, at jeg ikke ville bruge tid på flere eksempler, for jeg havde ikke indtryk af, at forslagsstillerne alligevel hørte efter, og i betragtning af tidspunktet er det sikkert populært, at vi ikke trækker debatten yderligere.

Derudover kunne det jo godt tænkes, at statsministeren ikke nødvendigvis manipulerede med tiden, men faktisk fastsatte et tidspunkt, som var i rimelig overensstemmelse med folketinget. Hvis det er sådan, at der kommer et valg, ja, så må lovforslaget gennemføres. Det sker der næppe noget ved, når der er tale om dette lovforslag. Og hvis det i øvrigt falder bort, og hvis man i øvrigt ønsker længere tid, så kan man jo lægge det i begyndelsen af et folketingsår, så det er heller ikke noget problem.

Man kan med andre ord godt efter § 42 skaffe sig den fornødne tid, og det er det, der er afgørende, og det kan også skaffes uden manipulation. Det har vi i øvrigt også set med en række andre love, der er vedtaget gennem folkeafstemninger. Man kan nævne EF-lovene, og man kan nævne valgretsloven, og man kan nævne jordlovene. Der har været tid til dem. Det afgørende er, at man nu ved, at der kommer en folkeafstemning.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg skal blot konstatere, at det er så som så med fremskridtspartiets ønske om og vilje til at spørge befolkningen, for hr. Glistrup siger, at vælgerne skam ikke skal tage stilling til detaljer. Jeg mente ikke, at det var et spørgsmål om detaljer, når befolkningen skal spørges, om den ønsker kernekraft indført i Danmark, eller den ikke gør det. Derfor må det naturligvis også være sådan, at der er en alternativ energiplan uden a-kraft.

Jeg kan forstå på hr. Glistrup, at det ikke var en forglemmelse, men bare et udtryk for, at hr. Glistrup ikke prioriterede besvarelsen af mine spørgsmål særlig højt, ellers havde hr. Glistrup nok svaret på det meget interessante spørgsmål, i hvert fald vil svaret være interessant at få, nemlig om fremskridtsparti-